

Transcript Luuk van der Veer

Dit is een foto van 15 jaar geleden. Toen hebben we hier met een grote groep mensen na de MKZ-crisis bloemen gelegd bij dit terrein van de kalverslachterij. Dit is de grootste kalverslachterij in Nederland, 400.000 kalveren worden er per jaar geslacht. Bij de MKZ-crisis zijn een heleboel gezonde dieren vanuit het besmette gebied hier naartoe gebracht om gedood te worden. Er is een groep mensen geweest die destijds ter nagedachtenis aan die dieren bloemen hebben gelegd bij het hek. Daar was ik toen bij en dat was voor mij de reden om, toen een jaar later de Partij voor de Dieren werd opgericht, me daarbij aan te melden, politiek actief te worden om posters te gaan plakken de eerste jaren. Tot we daadwerkelijk in de Tweede Kamer en daarna in Provinciale Staten gekozen werden en toen werd ik ineens fractievoorzitter van de fractie in Provinciale Staten.

Mijn motivatie haal ik uit dingen die we voor dieren weten te bereiken. We stellen kritische vragen, we krijgen daar niet altijd een mooi antwoord op en soms denk je wel eens: ze sturen ons met een kluitje in het riet. Dan moeten we daar weer achteraan zitten en meer op ingaan en nog eens een keer vervolgvragen stellen, moties indienen. Soms lukt het niet meteen maar je ziet nu wel dat er in de maatschappij meer over gesproken wordt. Je ziet dat er dingen beginnen te bewegen, je ziet dat het beter wordt. En dan denk ik: ja, we zijn goed bezig!

We zijn opgericht om wat voor de dieren te betekenen maar je merkt wel dat als je goed probeert te zijn voor dieren, dat dat van invloed is op alles wat je voor de aarde, voor de planeet probeert te doen. We zijn een partij die meer dan de anderen letten op duurzaamheid, op minder consumptie, op duurzame zonnepanelen, duurzame energie.....

Een teleurstelling is wel dat het erg lang duurt en dat we andere partijen echt moeten overtuigen waarom het beter is om aandacht te hebben voor dierenwelzijn. Het is soms voor hun een heel nieuwe denkwereld, ze moeten echt even omschakelen dat het ook dieren zijn en geen producten. Dat zij ook een leven hebben en dat je daar ook iets voor kunt betekenen. Het is wel eens moeilijk om het van hun kant te zien want wij snappen niet altijd waarom ze niet meedoen met onze goede ideeën

Mijn grootste hobby is mijn paard. Ze is 29 jaar en dus wat ouder dus ik rij daar niet meer mee. Ik ga er mee wandelen, dat vindt ze ontzettend leuk, ze is nog goed gezond. Ik heb een gewone baan. Ik ben van huis uit natuurkundige maar ik werk nu vier dagen per week bij een IT- bedrijf. En daarnaast slokt al het politieke werk toch wel je tijd op. Dus zo heel veel tijd voor hobby's hou je niet over.

Voor mijn gevoel is het niet zo dat mensen boven dieren staan. Mensen zouden zorgvuldig met de kennis die ze hebben ontwikkeld over de natuur en de wereld om moeten gaan.